



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobkyně: **Ing. E.S.**, bytem ■■■, zastoupená JUDr. Vladimírem Kašparem, advokátem se sídlem Na Poříčí 116/5, 460 01 Liberec 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2014, čj. OÚPSŘ 30/2014-330-rozh.,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 3. 3. 2014, č. j. OÚPSŘ 30/2014-330-rozh., a rozhodnutí Městského úřadu Chrastava ze dne 10. 12. 2013, sp. zn.: Výst.2058/2013/Ja, č. j. OVUS/4971/2013/Ja, se pro nezákonnost z r u š u j í a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyně podanou žalobou napadá nezákonnost shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Chrastava, odboru výstavby a územní správy (dále též jen „městský úřad“) ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. Výst.2508/2013/Ja, čj. OVUS/4971/2013/Ja. Daným prvostupňovým správním rozhodnutím bylo žalobkyni uloženo uhrazení nákladů exekuce v celkové výši 195.823 Kč za exekuci provedenou na základě exekučního příkazu vydaného městským úřadem dne 4. 6. 2013, čj. OVUS/2061/2013/Ja (dále jen „exekuční příkaz“), s tím, že v rámci provedené exekuce byla odstraněna stavba „garáže s opravnou a přístavbou“, umístěná na st.p.č. 659 a 48/2, v k.ú. Chrastava I, a dále jí byla stanovena lhůta 30 dnů k zaplacení této částky.

[2] Žalovaný ve svém rozhodnutí konstatoval, že dne 4. 6. 2013 městský úřad vydal exekuční příkaz k provedení exekuce podle § 120 písm. a) správního řádu, jímž mělo být na náklad a nebezpečí žalobkyně provedeno odstranění stavby „garáže s opravnou a přístavbou“, umístěné na st.p.č. 659 a 48/2, v k.ú. Chrastava I, která svým závadným stavem ohrožuje život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí, anebo majetek třetích osob. Tento exekuční příkaz byl vydán v 11.45 hodin a tímto okamžikem se stal platným. Dne 4. 6. 2013 ve 14.05 hodin byla žalobkyně osobně vyzvána k osobnímu převzetí exekučního příkazu, to však o své vůli odmítla. Exekuční příkaz byl pak právnímu zástupci žalobkyně doručen dne 6. 6. 2013 v 9.26 hodin.

[3] V souvislosti s odstraněním stavby na základě exekučního příkazu, k čemuž bylo přistoupeno hned dne 4. 6. 2013, bylo žalobkyni podle § 116 odst. 3 a 4 správního řádu prvostupňovým rozhodnutím uloženo uhradit hotové výdaje spojené s vlastním odstraněním stavby ve výši 193.823 Kč a dále uhrazení paušální částky nákladů exekuce ve výši 2.000 Kč.

II.

[4] Proti citovanému rozhodnutí podala žalobkyně včas žalobu. V ní obsáhle konstatovala průběh jednotlivých správních řízení, která byla vedena ohledně předmětné nemovitosti v důsledku jejího poškození povodní dne 7. 8. 2010. V rámci této části žaloby akcentovala především skutečnost, že dne 4. 6. 2013 byla její nemovitost – „garáž s opravnou a přístavbou“ – zbourána, a to na základě exekučního příkazu. Exekuční příkaz jí přitom nebyl nikdy doručen, ačkoliv správní orgány tvrdí, že nabyl právní moci. Žalobkyně připouští, že v den nezákonného odstranění stavby se v odpoledních hodinách na místo dostavila, ale popírá, že by exekuční příkaz odmítla převzít. Samotná přítomnost žalobkyně při odstraňování stavby přitom nemůže být vykládána jako doručení exekučního příkazu podle správního řádu. Stejně tak žalobkyně popírá, že bylo doručeno do datové schránky jejího právního zástupce. Žalobkyně pro dané řízení svému právnímu zástupci neudělila plnou moc, ani žádnou úřední osobu nepožádala, aby exekuční příkaz byl doručen advokátu.

[5] Žalobkyně dále namítá, že pro vydání exekučního příkazu neexistoval exekuční titul. Exekuční příkaz se sice odvolává na vykonatelné rozhodnutí městského úřadu ze dne 21. 3. 2003, sp. zn. Výst. 2757/2012/ Ja, čj. OVUS/1049/2013/Ja, toto rozhodnutí však bylo rozhodnutím žalovaného zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. Ve věci odstranění stavby bylo vydáno městským úřadem rozhodnutí ze dne 9. 12. 2013 sp. zn. Výst. 2757/2012/ Ja, čj. OVUS/ 2757/2013/Ja, které však není v právní moci. Tvrzený exekuční titul tak neexistuje, neboť zde není pravomocné ani vykonatelné rozhodnutí. Podle žalobkyně není-li exekuční titul, nemůže být vydán exekuční příkaz a nemohou být ani vymáhány exekuční náklady.

[6] Žalobkyně proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[7] Žalovaný ve svém vyjádření rovněž obsáhle rozvedl dosavadní průběh řízení vedených městským úřadem s žalobkyní ohledně její „garáže s opravnou a přístavbou“, která byla poškozena povodní v roce 2010. Žalovaný má za to, že žalobkyně byla v řízení zastoupena JUDr. Vladimírem Kašparem, a to na základě plné moci ze dne 23. 8. 2012. V řízení bylo proto doručováno tomuto zástupci podle správního řádu. Veškeré námitky žalobkyně vůči

exekučnímu řízení považuje žalovaný za nepřipadné, protože se netýkají řízení o uhrazení exekučních nákladů. Žalovaný proto navrhuje, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III.

[8] Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[9] Při nařízeném jednání zástupce žalobkyně odkázal na podanou žalobu a zopakoval, že pro exekuční řízení mu nebyla žalobkyní udělena plná moc, a proto jakékoliv doručování nebylo v souladu se správním řádem. Zástupce žalovaného odkázal na vyjádření ve věci zaslané soudu, vytkl žalobě, že svými námitkami nebrojí proti rozhodnutí o uhrazení exekučních nákladů a setrval na názoru, že žalobkyně v řízení byla zastoupena JUDr. Vladimírem Kašparem.

[10] Soud z předloženého správního spisu ověřil tyto skutkové okolnosti věci.

[11] Rozhodnutím ze dne 21. 3. 2013, sp. zn. Výst. 2757/2012/ Ja, čj. OVUS/1049/2013/Ja, městský úřad podle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona nařídil žalobkyni jako vlastníkově „garáže s opravnou a přístavbou“ na pozemku st. p. 48/2, 659 v k. ú. Chrastava I, obec Chrastava, ve veřejném zájmu odstranění stavby, která svým závadným stavem ohrožuje život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí, anebo majetek třetích osob.

[12] Dne 4. 6. 2013 vydal městský úřad exekuční příkaz k provedení odstranění stavby „garáže s opravnou a přístavbou“, na náklad a nebezpečí povinného, spočívající v provedení odstranění stavby, která svým závadným stavem ohrožuje život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí, anebo majetek třetích osob. Provedení odstranění stavby mělo probíhat ode dne 4. 6. 2013 do ukončení prací, a to formou stržení konstrukcí stavby, likvidací suti, urovnání nivelity pozemku a úklidu přilehlých komunikací.

[13] Rozhodnutím městského úřadu ze dne 17. 6. 2013, sp. zn. Výst.2058/2013/Ja, čj. OVUS/2225/2013/Ja, bylo uloženo žalobkyni uhradit náklady exekuce ve výši 195.823 Kč jako výdaje exekuce. Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 8. 2013, čj. OÚPSŘ 261/2013-330-rozh., bylo toto prvostupňové rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání, a to z toho důvodu, že se prvostupňový správní orgán nepokusil o smírné řešení věci.

[14] Poté městský úřad dne 10. 12. 2013, pod sp. zn. Výst.2508/2013/Ja, čj. OVUS/4971/2013/Ja, vydal prvostupňové rozhodnutí, jímž žalobkyni uložil uhrazení nákladů exekuce v celkové výši 195.823 Kč.

[15] Soud při jednání provedl důkaz rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 6. 2014, sp. zn. OÚPSŘ 189/2014-330-rozh., kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí městského úřadu ze dne 8. 4. 2014, sp. zn. Výst.2757/2012/Ja, čj. OVUS/940/2014/Ja. Jak vyplynulo z textu rozhodnutí žalovaného, prvostupňovým správním rozhodnutím bylo rozhodnuto o tom, že se nevydává rozhodnutí – nařízení

odstranění stavby podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), a to stavby „garáže s opravnou a přístavbou“, která byla umístěna na st.p.č. 659 a 48/2, v k.ú. Chrastava I, obec Chrastava, a která byla odstraněna již 4. 6. 2013. Podle tohoto rozhodnutí v řízení o odstranění stavby vedeném podle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona je vždy předmětem řízení stavba, která existuje alespoň v době zahájení řízení. Je-li takové řízení zahájeno a v průběhu doby stavba přestala existovat, nelze pokračovat v projednávání věci. Městský úřad proto vydal rozhodnutí o tom, že se nevydává rozhodnutí – nařízení odstranění stavby, která v době zahájení řízení existovala, ale v průběhu doby zanikla. Z daného druhostupňového rozhodnutí rovněž vyplynulo, že se jednalo již o třetí přezkum rozhodnutí městského úřadu o odstranění stavby „garáže s opravnou a přístavbou“, když rozhodnutí ze dne 21. 3. 2013 a ze dne 9. 12. 2013 byla vždy zrušena a vrácena městskému úřadu k novému rozhodnutí.

[16] Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Tuto zásadu však nelze chápat jako absolutní a mohou z ní v konkrétních případech existovat výjimky, neboť v určitých situacích je třeba procesní zásady korigovat. Tedy i když je správní soud při přezkumu rozhodnutí správního orgánu vázán skutkovým a právním závěrem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), nelze vyloučit případy, kdy bude s ohledem na specifičnost věci nutné přihlídnout i ke skutečnostem, které nastaly po vydání přezkoumávaného správního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, čj. 3 Ads 126/2007-37; dostupné na www.nssoud.cz)

[17] Žalobkyně ve věci namítala, že neexistuje pravomocný titul k vydání exekučního příkazu. S ohledem na specifičnost věci spočívající na závislosti (odvozenosti) exekučních rozhodnutí tj. včetně rozhodnutí o náhradě exekučních nákladů, bylo třeba ve věci posoudit, zda existuje pravomocné rozhodnutí o odstranění stavby, které by veškerá další „exekuční“ rozhodnutí legitimovala.

[18] Soud při jednání k námitce neexistence exekučního titulu provedl důkaz rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 6. 2014, sp. zn. OÚPSŘ 189/2014-330-rozh., jímž bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o tom, že se nevydává rozhodnutí – nařízení odstranění stavby. Toto rozhodnutí je přitom pravomocné, zdejší soud žalobu proti citovanému rozhodnutí odmítl usnesením ze dne 30. 4. 2015, čj. 59 A 74/2014-41.

[19] Soud tak má na základě vlastního dokazování za prokázané, že o odstranění stavby předmětné „garáže s opravnou a přístavbou“ nebylo příslušnými správními orgány meritorně rozhodnuto. Jak již soud konstatoval výše, ze zásady závislosti (odvozenosti) exekučních rozhodnutí na exekučním titulu vyplývá, že při neexistenci exekučního titulu – zde meritorního rozhodnutí o odstranění stavby – nemohou obstát ani rozhodnutí od exekučního titulu odvozené. Jestliže v době mezi podáním žaloby proti rozhodnutí žalovaného o náhradě exekučních nákladů podle § 116 správního řádu a rozhodnutím soudu o ní je exekuční titul zrušen, *in concreto* je vydáno rozhodnutí, které rozhodnutí odstranění stavby nenařizuje, je podle názoru zdejšího soudu nutno k této skutečnosti přihlídnout a shledat žalobu důvodnou (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 4. 2010, čj. 30 Ca 97/2008-53, cit. v *Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 3. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, s. 446*)

[20] Vzhledem k učiněnému závěru se soud nezabýval druhou žalobní námitkou, kterou žalobce poukazoval na neexistenci zastoupení žalobkyně v řízení před správním orgánem a nepřistoupil ani k účastnickému výslechu žalobkyně, jak zástupce žalobce navrhl při jednání soudu.

[21] Jelikož žaloba byla z výše uvedeného důvodu shledána důvodnou, soud zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost napadené rozhodnutí a podle § 78 odst. 3 s. ř. s. ze stejného důvodu i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo, a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

IV.

[22] Podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Podle § 60 odst. 7 s. ř. s. jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.

[23] V daném případě jsou důvody zvláštního zřetele hodné, jež vedly soud k tomu, že výjimečně rozhodl, že náhrada nákladů řízení před soudem se žalobkyni nepřiznává, spatřovány v tom, že soud napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu, které mu předcházelo, zrušil toliko s přihlédnutím ke skutečnostem, které nastaly až po vydání přezkoumávaného správního rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího

správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách:
www.nssoud.cz.

V Liberci dne 27. května 2015

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu